

“अमृतौ सुवर्णमक्षीणमिति” या० उक्तेस्तस्य वज्रौ बद्धतापनेऽपि अक्षीणत्वात्तथात्वम् अतएव तस्य तैजसत्वं “स्वर्णं तैजसमत्यन्तानलसन्तापेऽपि अनाश्रयत्वादित्यनुमानेन” सि० सु० साधितम् । एतदभिप्रायेणैव “अमृतं वै हिरण्यमित्युक्तम्” शत० ब्रा० । १ भक्षणीयद्रव्यमात्रे, तस्यान्नवत्तथात्वम् १२ खादुद्रव्ये अमृततत्त्वत्वात् । १३ तत्साधने द्रव्येति० “आदित्यो वै देवमधु” इत्यादि मधुविद्यायाम् “ता एवास्मादमृतमधुनाद्यः” का० उ० पञ्चकत्वः पाठः । १४ हृद्ये अमृतवदाह्लादकत्वात् तथात्वम् १५ विषे १६ वत्सनाभे विषे तयोः वैद्यकीकृदिशा शोधने असरणहेतुत्वात्तथा । अतएव “विषममृतं क्वचिद्भवेदिति” रघुः १७ मोक्षे “विद्यायामृतमश्नुते” इति श्रुतिः क्षयशून्यत्वात्तथा “अमृतस्यैष सेरुरिति” श्रुतिः “स श्रिये चामृताय च” अमरः । १८ अमृततत्त्वत्वे आनन्दकरत्वात्तथा । “अमृतं बालभाषितमिति” हितो० । “आध्यायितोऽसौ वचनामृतेन उद्भूतः” । अमृतमस्तस्य स्वामित्वेन भक्षकत्वेन वा अर्घ्यं अर्चु । १९ धन्वन्नरौ सहिं ससुद्रमथनसमये अमृतं बिभ्रदित्यतः इति पुराणे प्रसिद्धम् । २० देवे तद्भक्षत्वेन तथात्वम् । देवानाञ्चामृतदर्शनेनैव तदप्रत्वम् “न वै देवा अश्रन्ति पिबन्ति एतदेवामृतं दृष्ट्वा तथ्यन्तीति” का० उ० उक्तेः “रथेनामृतं मर्त्यं च” य० ३३, ४० अमृतं देवादिकमिति” वे० दी० । न श्रियते स्म कर्त्तरि क्त । २१ वाराहीकन्दे ३ तस्य बद्धच्छेदनेऽपि पुनः प्रकृष्टत्वात्तथा २२ वनसुद्धे च तस्य ओषधितया फलपाकान्तेऽपि किन्नप्रकृष्टत्वात्तथात्वम् । २३ शुद्ध्याम् । २४ इन्द्रवारुण्यां २५ ज्योतिष्मत्याम् २६ गोरक्षदुग्धायाम् २७ अतिविषायां २८ रक्तविषटि २९ दूर्वायाम् ३० आमलक्यां ३१ हरीतक्यां ३२ तलस्यां ३३ पिप्पल्यां ३४ स्थूलसांसहरीतक्याञ्च स्त्री । एतासां यथायथं रोगनिवारकत्वेन तथात्वम् । अमृतेन सहोत्पन्नत्वात् अमृततत्त्वत्वात्सादवत्त्वाच्च ३५ सुरायां स्त्री । ३६ सूक्ष्मरश्मिभेदे स्त्री “तासां शतानि चत्वारि रश्मिनां षष्टिसर्जने । शततयं हिमोक्षर्गं तावद्भस्म सर्जने । आनन्दाश्च हि मेघाश्च भूतनाः पृतना इति । चतुःशतं षष्टिवाहाः सर्वास्ता अमृता स्त्रियः” मल्लि० यादवः । तासाञ्चामृतस्य जलस्य दायित्वात्तथा । “सौरीभिरिव नाडीभिरमृतास्याभिरन्मयः” रघुः । ३७ अरण्ये विष्णो पु० “अमृतः शान्वतः स्थाणुः” वि० स० । नास्ति मृतं मरणं यस्मात् ।

३८ अजरमरत्वप्रदे ति० । “इन्द्रियस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं मधु” यजु० १९, ७२, ७३, ७४, ७५ । “अमृतमजरा मृत्युप्रदत्वात् आनन्दकरम् अमृततत्त्वम् वे० दी० । “नन्दा भौमाकार्योर्भद्रा शुक्रेन्दोश्च जया बुधे । शुभयोगा गुरौ रिक्ता पूर्णा मन्देऽमृताह्वया । “आदित्यभौमयोर्नन्दा भद्रा शुक्रशशाङ्गयोः जया चै स्याद् गुरौ रिक्ता पूर्णा चै चामृता शुभेति” इति ज्योतिषोक्ते ३९ तिथिवारयोगरूपे योगभेदे “ध्रुवगुरुकरभूला पौष्णभान्यर्कशारे हरियुगविधियुग्मे फल्गुनीभाद्रयुग्मे । दिवसकरतरङ्गौ शवरोनाथवारे । गुरुधुगनलवातोपान्यपौष्णानि कौर्जे । दहनविधिशताख्यामैतभं सौम्यवारे । मरुददितिभपुष्यामैतभं जीववारे । भगयुगजयुगञ्चोविष्णुमैतै सिताहे । शसनकमलयोनी सौरिवारेऽमृतानि” राज मा० उक्ते आदित्यहस्ता गुरुपुष्ययुक्ता बुधासुराधा शनिरोहिणी च । सोमे च विष्णुः कुजरेवती च शुक्राश्विनी चामृतयोगवर्गाः । उक्ते च ४० वारनक्षत्रयोगजे योगभेदे “यदि विष्टिव्यतीपातौ दिनवाप्यशुभं भवेत् । हन्यतेऽमृतयोगेन भास्करेण तमो यथा” ज्योति० । ४१ ब्रह्मिणि न० ।

अमृतगति स्त्री यदि दशमं गुरु विहितं विशिखमिति सुक विहितम् । अमृतगतिः फणिकथिता दलयतिका नृप ! कथिता” इत्युक्तलक्षण ऋन्द्भेदे ।

अमृतगम पु० अमृतं ब्रह्म गर्भेऽभ्यन्तरे यस्य । १ जीवे तस्य ब्रह्मात्मकत्वात् ब्रह्मणा चान्तर्यामितया तदन्तःस्थितत्वात् तथात्वम् । “यो न जीवोऽसि न मृतो देवानाममृतगर्भोऽसि खन्न” अथ० ६, ४६, १ “खण्डान् खेन तदा सपन्नो भवतीति” श्रुतेः सुषुप्त्यवस्थायां सकलानर्थानवभासनेन तच्छून्यतया जीवस्य ब्रह्मरूपापत्त्या तथात्वम् अधिकं सुषुप्त्यवस्थे दृश्यम् अमृतस्य मोक्षस्य गमे आधारः । २ ब्रह्मिणि अमृतजटा स्त्री अमृतमिव खादुर्जटा यस्याः । जटासांस्याम् अमृततत्व न० अमृतस्यामरणस्य भावः त्व । १ मोक्षे । “त्यागे नैके अमृतत्वमानयुः” श्रुतिः “कञ्चिद्दीरः प्रत्यगात्मानमैतदादृशचक्षुरमृतत्वमिच्छन्” क० उ० । “अमृतत्वमरणधर्मत्वम् भा० “अहिंसया च भूतानाममृतत्वाय कल्पते” इति मनुः “आभूतसंभवस्थानममृतत्वं हि भाष्यते” इति विष्णु० पु० उक्ते २ महाकल्पावस्थायित्वे च ।

अमृततरङ्गिणी स्त्री अमृतस्य सुप्ताया तृपारस्य तरङ्गिणी नदीव । ज्योत्स्नायाम् राज० नि० ।

अमृततिलका स्त्री नगणपयोधररुचिरा कुसुमविराजितसु-